

Flèche-hvad-for-noget?

af Jan Buschardt

Dette er beretningen om mit første år som ARD-cyklist. Du vil lede forgæves efter fortællinger om ufattelige lidelser, heltebedrifter og rekorder. Til gengæld vil du kunne læse lidt om, hvordan en nybegynder oplever at køre med i ARD's regi. Jeg håber, at beretningen måske kan inspirere andre til at kaste sig ud i at køre *brevet*'er.

Siden jeg første gang faldt over Audax' hjemmeside, har jeg været tiltalt af tanken om at køre lange løb, men der gik 3 år, inden jeg endelig fik tilmeldt mig min første 200 km. Jeg er ikke nogen særlig stærk rytter, kan ikke køre hurtigt, har aldrig kørt i klub, inden start havde jeg aldrig cyklet over 125 km i et hug – og så kører jeg på liggecykel. Så jeg var lidt spændt på, hvordan det ville gå at cykle 200 og 300 km.

200 km brevet

Min første 200 km *brevet* – fra Næstved – var en kanon oplevelse. Jeg havde meldt mig sammen med to liggecykelkammerater – Mikael og Torben . De kørte nu hurtigt fra mig, men vi nåede alligevel hjem til København samtidig, det var nemlig mig, der var chauffør!

Billede 1 Indskrivning i Næstved inden 200 km. *brevet*. Torben og Mikael udfylder startkort mens Per overvåger om de gør det korrekt. Betty styrer papirarbejdet i baggrunden.

Jeg var på forhånd lidt spændt på, hvordan 3 nybegyndere ville blive modtaget, men blev behageligt overrasket over den venlige og imødekommende stemning, der var – og altid er – ved indskrivningen i Næstved. Per var opmærksom på om alle nu fik udfyldt kontrollkortene korrekt inkl. underskrift – for uden underskrift, ingen medalje!

Vejret på turen var lidt i den kolde ende, men med sol og høj, flot himmel. Det var en fornøjelse at køre gennem det sydsjællandske landskab og Per havde lagt ruten ad små veje, jeg ikke anede eksisterede. Det var i sig selv en fornøjelse. Starten var stille og rolig, men inden længe blev farten sat op i front. Så vi kørte snart hurtigere end jeg plejer, når jeg kører korte ture på 10-20 km. Jeg prøvede – temmelig optimistisk – at hænge på, men besluttede i løbet af få km. at sætte farten ned. Jeg fandt så sammen med en gruppe, som jeg resten af dagen skiftevis kørte sammen med, blev sat af og fandt op til igen.

Billede 2 Inden starten fra Vadestedet

Mikael, der kører på et kulfiberuhyre, holdt til oppe i front et sted – i hvert fald langt nok oppe til at jeg ikke kunne se ham, mens Torben havde pli nok til ikke at køre fra mig den første times tid. Da vi kom til første kontrolsted i Kalvehave, efter 47 km., syntes jeg, at jeg havde fortjent lidt at spise og drikke. Men mens jeg var ved at finde noget at spise frem, kørte alle de andre, så da jeg så op, så jeg lige de sidste forsvinde op ad vejen. Man kan lige ane dem på vej ud fra tanken på dette billede:

Billede 3 Torben er ved at gøre klar til afgang.

Torben blev træt af at bremse hele tiden, så han kørte fra mig inden 2. kontrol, og resten af vejen kørte jeg som nævnt dels alene dels sammen med andre. Som regel nåede jeg op til de andre ved en kontrolpost – nogen gange først når de var lige ved at køre igen....

Billede 4 Borup - Et hvil inden den sidste etape

Jeg kom i mål som sidste mand i tiden 9t 35min – hvilket jeg selv var helt godt tilfreds med. Jeg var overrasket over så langt man kommer omkring på 200 km og hvor hurtigt tiden går, når man cykler. Jeg var også positivt overrasket over, så meget lettere det er at køre i en gruppe end alene. Dels kan man ligge i læ af hinanden dels betyder det meget for mig rent psykisk, at der er nogen, der sætter tempoet lidt højere, end jeg selv ville have gjort, hvis jeg kørte alene.

Distance iflg. rutebeskrivelse	206,3 km
Kørt distance iflg. computer	212,9 km
Rejsetid incl. hvil	9:35
Køretid iflg. computer	8:20
Hastighed incl. pauser	21,7 km/t
Hastighed iflg. computer	25,5 km/t

300 km brevet

14 dage senere var jeg klar til 300 km. *brevet*. Denne gang havde jeg konsulteret Den Kloge Kone i Holte – det er hende, jeg er gift med – som havde lagt en kostplan for mig. Så min cykeltaske var om muligt endnu mere fuld end ved 200'eren. Igen var vejret fantastisk, kun en smule regn på turen og ellers flot vejr, selv om det stadig var i den kolde ende.

På vej ud af Næstved skulle vi op ad en lang bakke, som splittede gruppen ad. Jeg kørte overraskende let op ad bakken og fandt sammen med en gruppe, som jeg fulgtes med resten af vejen. De 'efterladte' nåede dog op til os hen ad vejen. Efter 200 km. fik jeg meget ondt i maven – og overvejede om jeg var nødt til at stoppe. Men det gik heldigvis over, da jeg fik noget varm te. Måske har jeg fået for meget sukker undervejs – jeg ved det ikke og bortset fra totalt mekanisk sammenbrud regner jeg stadig mavepine som noget af det eneste, der for alvor kan stoppe mig. Men jeg er jo stadig bare en uerfaren nybegynder.

Turen var igen lagt gennem noget af det smukkeste landskab og jeg var igen overrasket over så langt omkring man kan komme på sådan en dag, bare man bliver ved med at træde i pedalerne.

Flere gange i løbet af dagen kørte jeg sammen med Jens Bæk, som havde kørt PBP i 2003. Ved frokost spurgte han pludselig, om jeg ville med til Skåne og køre Flèche Nordique. Flèche-hvad-for-noget spurgte jeg og Jens forklarede, at det var et 24-timers holdløb, hvor man selv skal lægge ruten, som skal være mindst 360 km. Jeg forklarede tålmodigt, at dette var mit første 300 km løb, at jeg indtil videre aldrig havde kørt mere end 200 km og at det ville være en overordentlig tvivlsom affære, at tage mig med på et så langt løb. Men Jens insisterede på, at det kunne jeg sagtens klare så han måtte være halvvejs desperat. Han havde brug for at gennemføre en Flèche for at kunne opnå en Randonneur 5000-medalje. Altså lod jeg mig presse til at acceptere for at hjælpe en medcyklist – og også fordi jeg indså, at jeg nok aldrig ville blive inviteret til at deltage i en flèche af nogen, der kendte mig. Og så var det jo bare et smut til Skåne, så det kunne jo ikke tage så lang tid. Vi skulle være mindst 3, så i løbet af de næste dage havde jeg overtalt Mikael til også at deltage. Og sådan gik det til, at 2 grønne liggecyklister og en erfaren PBP'er skulle til Skåne og køre Flèche.

Dagen sluttede med at jeg kom i mål efter 16t 15 min. – igen som den (næst-?) sidste.

Distance iflg. rutebeskrivelse	306,4 km
Kørt distance iflg. computer	324,1 km
Rejsetid incl. hvil	16:15
Køretid iflg. computer	13:27
Hastighed incl. pauser	18,8 km/t
Hastighed iflg. computer	24,1 km/t

Flèche Nordique

Sidste frist for tilmelding til Flèche'n var et par dage efter 300 km'eren, men Jens fik bevilget udsættelse i en uges tid. Det var nu ikke lang tid, når man også skal beslutte sig til en rute og i øvrigt prøve at finde ud af reglerne. Vi fik nogenlunde styr på reglerne, men de finere detaljer står mig stadig ikke helt klart. Da hele formålet var at gennemføre, så Jens kunne få sin 5000 km-medalje, besluttede vi hurtigt at gøre ruten så kort som muligt og jeg insisterede på, at vi skulle finde et sted at overnatte under vejs - helst i en seng. For ikke at komplicere tingene mere end højst nødvendigt tog vi udgangspunkt i de ruteforslag, der ligger på Audax' hjemmeside. Og her fik jeg min første overraskelse: Vi skulle ikke lige over på den anden side af broen til Skåne men til Skövde, som ligger 5½ timers kørsel oppe i Sverige. Nå, nu havde jeg jo sagt ja, så vi måtte jo bare lægge en lidt længere køretur ind i planen. Efter lidt søgen rundt på nettet fandt jeg et vandrerhjem i Falköping, som passede med, at vi kunne overnatte ca. 30 km. fra mål – helt perfekt.

Så den 28. maj kørte vi til Falköping, hvor vi sov natten til lørdag. Lørdag stod vi op og kørte i bilen til målstedet i Skövde. Her efterlod vi bilen og cyklede de 22 km til Tibro, som var vores officielle startsted. Fordelen ved denne fremgangsmåde var, at vi herved fik reduceret ruten til 365 km og at vi fik en ekstra time til Flèche'n. Ruten var groft sagt en rundtur mellem de to søer: Op langs vestre side af Vätteren, til venstre over til Väneren, mod syd og så til venstre igen på det rette tidspunkt.

Billede 5 Her er vi inden starten fra Tibro. Fra højre: Jens, Mikael og mig

Laxå	
15 h 30 à h	
2 km: 149	
Degerfors	
17 h 10 à h	
3 km: 224	
Mariestad	
21 h 10 à h	
4 km: 275	
Lidköping	
23 h 45 à h	

Casiers prévues à cet effet avec l'heure de passage effectif.

N° d'inscription: _____
 Nom *Buschardt*
 Prénom *Jan*
 Adresse *ARD*

CLUB DU PARTICIPANT

N° Département. - N° Fédéral du *021 400*
 Départ donné de *Tibro*
 à *10* heures *00*
 Signature et Cachet de Contrôle

SPARHUSKOMETEN I TIBRO
Britt Marie Ljungberg

Nous remercions les autorités officielles

VALABLE POUR L'ANNÉE 1991 EXCLUSI

Billede 6 Kontrollkortet inden start

Jeg havde på forhånd regnet med at området mellem Vänern og Vätteren var ret fladt. Hvor dum kan man være? Når der ligger sådan to store søer, så ligger der jo nok nogle høje bakker mellem for at forhindre dem i at flyde sammen. Og sådan var det: Masser af lange bakker. Men jeg opdagede til min store overraskelse, at det vi satte til på vejen op, i det store og hele blev opvejet af den højere fart på ved nedad. Jeg havde også i al min optimisme håbet på varmt og solrigt vejr, men det blev koldt og blæsende, men heldigvis ikke regn af nogen betydning.

Billede 7 Det er ikke til at se, men dette er toppen af en 3-4 km lang bakke. Og det er koldt.

På trods af al min optimisme havde jeg frygtet, at vi ville komme til at køre på veje med megen tung trafik. Men det var kun et stykke på ca. 20 km, hvor jeg synes, vi kørte lidt for tæt på bilerne. Ellers var der ikke generende trafik. Og forbløffende få cykler. Jeg tror kun, vi så 4 cykler, inden vi stødte på andre Audax-folk lige inden mål.

I Askersund - efter 80 km. - var det tid til en bid mad. Byen lå og lokkede en halv kilometer borte, men der var ikke stemning for en så lang omvej, så vi købte et par sandwich på en tankstation i udkanten af byen. Det blev til et hvil på 45 minutter. Vi burde have valgt Askersund som kontrolpost i stedet for Laxå – nu fik vi et velfortjent hvil i Askersund og en uvelkommen afbrydelse i kørslen, da vi 30 km. senere skulle stemple i Laxå.

Billede 8 Hvil i Askersund - Mikael bød på bulla

I Laxå – efter 111 km. – stemplede vi første gang siden starten.

Vi var forskånet for uheld under turen, men Mikael synes ikke hans cykel kørte helt som den skulle, så han rev resolut forhjulet af og justerede egerne.

Billede 9 Mikael justerer sit forhjul

Næste kontrolpost var i Degerfors efter 144 km. Vi tog ind hos et pizzeria, hvor ejeren var meget interesseret i, hvad det var, vi foretog os. Ejeren, som Mikael gav en grundig indføring i Audax-reglerne, viste os vej ud ad byen og vinkede lige så længe, han kunne se os. Vi vinkede igen og jeg ærgrede mig over, at det ikke var tid til aftensmad.

Billede 10 Mikael forklarer hvad det er, vi foretager os.

Næste kontrol var i Mariestad efter 224 km. Turen mellem Degerfors og Mariestad var ganske øde uden byer, tankstationer el. lign. Der var dog en enkelt lille bebyggelse, Gullspång, hvor vi tog ind på 'Glada Laxen' hvor vi fik en pizza. Det gjorde godt at få lidt rigtig varm mad i maven. Turen fra Degerfors til Den Glade Laks var sej og jeg kunne mærke, at jeg var ved at løbe tør for energi – bakkerne blev længere opad og kortere nedad og pedalerne kørte ikke helt så villigt rundt mere. Vores rast i Gullspång tog 45 minutter og herefter var det som om vi alle kørte lidt bedre igen.

I Mariestad, hvor vi stemplede kl. 21:10, fik vi sat lygter på cyklerne og taget refleksevenest på og så gik det ellers videre mod Lidköping, 275 km., hvor vi først ankom kl. 23:30. Selv om byen er temmelig stor, lukker alt øjensynligt inden midnat, så vi kørte forbi den ene lukkede tankstation efter den anden, indtil vi til sidst stod inde i centrum, der også var lukket. Til sidst, da vi var ved at opgive at finde nogen eller noget, der var åbent, opdagede vi en nærpolitistation. Den var også lukket. 4 lange tryk og en lang ventetid endte med at en nærpolitimand materialiserede sig, lukkede os ind og stemplede vores kort kl. 0:05. Han skulle også lige have en forklaring på hvorfor vi kom og bankede ham op om natten.

På vej ud af Lidköping var der en regelmæssig metallisk lyd fra min cykel, som om noget var ved at gå løs. Jeg var efterhånden så træt, at jeg ikke orkede at stå af cyklen for at undersøge det nærmere, men Mikael insisterede, så jeg stoppede og undersøgte sagen. En stor sten sad i det yderste af

gummiet på mit bagdæk og ramte stellet hver gang hjulet drejede en omgang. Den var ikke gået igennem og jeg kunne hive den ud uden problemer. Men hvis Mikael ikke havde insisteret på en nærmere undersøgelse, så ville det være endt med en lapning på en kulsort landevej på et tidspunkt. Så deraf kan man lære, at man ikke skal prøve at overhøre mærkelige lyde fra ens cykel.

Det sidste ben til Falköping var mørkt og sejt og koldt og i det hele taget ikke nogen fornøjelse. Vi var alle trætte og kørte i vores egne rytmer og dermed langt fra hinanden. Jens og jeg holdt ved 1-tiden en pause, hvor vi fik den sidste sandwich fra min taske. Det var godt med mad, men vi kom til at fryse og havde svært ved at få varmen igen da vi startede – der gik nok ½ time, inden jeg havde fået varmen igen. Mikael var foran os, inden vi stoppede, og jeg troede, at han ville køre hjem til vandrehjemmet alene. Men han havde troet, at vi var lige bag ham og han ventede på os længere fremme. Og da han til sidst ikke kunne forstå, hvor vi blev af, kørte han tilbage for at lede efter os – så han fik nogle ekstra kilometer på den konto.

Efter 329 km. ankom vi godt trætte til vandrehjemmet i Falköping kl. 3:15. Det var svært at få benene til at makke ret op ad trapperne. Og det blev ikke nemmere af, at vi bar cyklerne med op på værelserne.

Det tog mig lidt tid at falde i søvn, fordi jeg frøs af træthed, men da jeg først sov, så var det den dybeste søvn, jeg længe har haft.

Det blev til små 3 timers søvn, inden vi igen skulle op, og efter lidt af de medbragte havregryn med mælk, vaklede vi igen ned ad trappen med vores cykler.

Billede 11 Inden afgang søndag morgen - det er ikke til at se hvor trætte vi er....

Kl. 8 stemplede vi hos MacDonald i udkanten af byen og så gik det ellers mod Skövde. Musklerne var lidt ømme til at starte med, men efter en halv times tid begyndte det igen at gå helt hæderligt. I Skövde skulle vi tage Norra Bergvägen op til Alphyddevägen. Jeg havde ikke tænkt nærmere over det, da jeg så rutebeskrivelsen, men der er en god grund til at vejene har disse navne! Den sidste stigning er på 12% og selv om jeg ikke er meget for at indrømme det, må jeg tilstå, at jeg trak de sidste ca. 500 m.

Vi var fremme kl. 9:40 og for en gangs skyld ikke som de sidste men som de første! Faktisk kom vi så meget for tidligt, at der ikke var nogen til at tage i mod os, så vi var inde på hotellet og stemple inden vi fandt ud af, at Ulf havde stillet sig op længere nede ad vejen, hvor han tog imod kontrollkort. Der var stillet an med saft, kaffe, te, knækbrød, ost og pålæg så vi kunne få os lidt at styrke os på.

Billede 12 Tre trætte randonneurer

Billede 13 Tænk at knækbrød kan smage så godt

Vi troede at det var det hele, men da vi begyndte at tage afsked, spurgte Ulf bestyret om vi da ikke blev til frokosten. Så efter et bad og en lille lur var vi klar til frokost og medaljeoverrækkelse. Der

var medaljer til alle og et trofæ til hvert hold – jo større, jo længere man havde cyklet. Vi fik den mindste.

Billede 14 Medaljer til alle

Alt i alt var Flèche Nordique en rigtig god oplevelse. I alt kørte vi 365 km plus 'prologen' på 22 km. fra Skövde til Tibro. Vi cyklede i 15 timer, rastede i små 6 timer – hvoraf de 2 var 'forberedelse til at sove' og 'opvågning' - og sov i 3 timer.

Hvis jeg skulle gøre turen igen, ville jeg nok ændre 1. kontrol fra Laxå til Askersund og flytte vores overnatningssted, så vi skulle køre kortere 1. dag og længere 2. dag for jeg tror, at nattetimerne er sejere at komme igennem end 2. dagens morgentimer.

Distance iflg. rutebeskrivelse	365,2 km
Kørt distance iflg. computer	362,8 km
Rejsetid incl. hvil	23:40
Køretid iflg. computer	15:12
Hastighed incl. pauser	15,4 km/t
Hastighed iflg. computer	23,9 km/t

Epilog

Jeg fik hverken kørt 400 eller 600 km. *brevet*'er i 2004, fordi de faldt sammen med familiearrangementer, men jeg tror heller ikke, at jeg rigtigt havde mod på at prøve disse – i hvert fald ikke 600'eren. Men *høstbrevet*'en var jeg med til.

Høstbrevet'en, der er på 200 km., fandt igen sted i flot vejr. Men på vej til starten opdagede jeg, at jeg havde glemt min computer. Surt – så er det en del sværere at finde vej, hvis man kommer til at køre alene. Og det gjorde jeg.

Billede 15 Inden starten ved Vadestedet

Allerede på vej ud af Næstved punkterede den første, så endnu en punktering inden for få kilometer og igen inden vi havde kørt de første 10 km.

Billede 16 Per er punkteret i Fensmark for anden gang

Jeg havde ved en 'fejl' ventet sammen med de fleste andre på de punkterede, mens de, jeg 'normalt' ville følges med, var kørt videre. Så da den gruppe, jeg var med, satte farten op for at indhente det forsømte, kunne jeg kun lige følge med. Efter kontrollen i Haslev fortsatte det høje tempo og jeg var nødt til at lade mig køre agterud for ikke at risikere endnu en punktering – denne gang af mine lunger. Så størstedelen af den resterende tur kørte jeg alene.

Før Karise – det var mens jeg endnu havde de andre kort foran mig – er der et højresving, som kun er markeret med et '2,5 t' – skilt. Desværre vender skiltet ryggen mod den retning, man kommer fra. Og da jeg havde fået god fart på ned ad bakken, strøg jeg forbi uden at se det. Det ville nok have hjulpet med en computer... Lige idet jeg kørte forbi, var der en dame, der var ude at lufte hund, der skreg efter mig: 'Du skal den anden vej!'. Jeg bremsede med hvinende dæk, vendte cyklen og kørte tilbage for at høre hvorfor damen råbte sådan. Hun så lidt usikker ud og gentog: 'Du skal den anden vej – hvis du altså er sammen med de andre...' Jeg takkede hende mange gange og fik vendt cyklen i den rigtige retning. Hvis damen ikke havde råbt efter mig, var min 200 km *brevet* nok blevet forvandlet til en 300 km tur, så hun reddede min dag

Ruten var igen lagt gennem flot landskab og hyggelige småbyer. Men turen ud til kontrollen i Nyord var sej på grund af blæsten. Jeg mødte den gruppe, der var kørt fra mig, 5-6 km. fra kontrollen da de var på vej tilbage igen. De hilste venligt.

Kontrollen på Nyord lå flot og indbød til et længere stop end jeg egentligt havde tænkt mig.

Billede 17 Kontrollen i Nyord - Betty har stadig lidt kaffe tilbage selv om der var ved at være udsolgt når man kommer som de sidste

Jeg gik en tur ned i byen for at fylde mine flasker og blev overrasket over, så hyggeligt stedet er.

Herfra gik det tilbage til Næstved, hvor jeg ankom som den næstsidste efter 9t 55min. Jeg kunne konstatere, at jeg havde fået mere for mine startpenge end de fleste.

Efter et bad var der en hyggelig middag, hvor der også deltog en del ledsagere.

Distance iflg. rutebeskrivelse	211,1 km
Kørt distance iflg. computer	? km
Rejsetid incl. hvil	9:55
Køretid iflg. computer	?
Hastighed incl. pauser	21,3 km/t
Hastighed iflg. computer	? km/t

I skrivende stund er sæsonen 2005 begyndt og jeg har kørt 200 og 300 km. *brevet*'erne. Uden at komme sidst nogen af gangene, men det er en anden historie. Nu står 400, 600 og 1000 for døren – og hvem ved: Måske også Super *Brevet* Scandinavia?

Maj 2005

Jan Buschardt

